

જરથોશ્તી દીનને મદદ કરનારી સખાવત,

એ બાળક ઉપર

દારાબ દસ્તુર પેશોતનજી સંજાણાએ

મુ'બઈના મરહુમ શેઠ હોરમજી બેહમનજી વાડીઆજીનાં

આતશબેહરામ સાહેબની ૬૭ માં વરસની

સાલઘરેહને દહાડે જશનની મીજલસમાં

કીધેલી વાજ.

સર જમશેદજી જીજીભાઈ ટ્રાન્સલેશન ફંડના આસરા
હેઠલ છપાવી પ્રગટ કીધી છે.

મુ'બઈ :

ધી “ સંસ્કૃતિ ” પ્રીટીંગ પ્રેસમાં છાપી છે.

સને ૧૨૬૭ ચત્રદેવરદી, ૧૮૯૭ ઇસવી.

જરથોસ્તી દીનને મદદ કરનારી સખાવત.

(ઉક્તવત ગાથા, હા ૪૬ મો, ફકરો ૧૯ મો.)

યે મોઈ અષાત્ હુઈથીમ હુઆ વરેષઈતી
 ઝરથુશ્ત્રાઈ હુયત્ વસ્ના ક્રપોતેમેમ
 અહુમાઈ મીઝદેમ હુનેન્તે પરાહુમ
 મને વિસ્તાઈશ મત વીસ્પાઈશ ગવા અઝી
 તાચીત મોઈ સાંસ ત્વેમ મઝદા વેદિસ્તો.

ભાવાર્થ.

“ હું જે ઝરથુશ્ત્ર તેને માટે જે કોઈ ખરી અંતઃકરણની ઇચ્છાથી દીનના નેક કાયદા પ્રમાણે જાહેરમાં લલાં સખાવતના કામો કરશે, તેને પવિત્ર દીનના નેક આશીર્વાદ અને શાંતી મલશે; તથા આ ગેતીના સુખ કરતાં વધારે ચઢતાં સુખવાલા બદલાને સાડૂ તે લાયકનો ગણાશે. આ ફરમાન તું જે સર્વ વિદ્વાન અશો અહુરમઝદ છે તેણે મને જાહેર કીધેલું છે. ”

(આરતાદ યશત, ફકરો ૪ થો)

તેમ હુઆત્ અષિશ્ પોઉરૂશ ખાથ્ર રાઈતિ.

અષવ ક્ષનવઈત્યાઈ મખ્યાઈ.

“જે શખ્સ (પોતાની) સખાવતથી અશો જરથોસ્તીને ખુશી કરે છે, તેની પુઠે પુરતાં સુખ સાથની પ્રમાણીક દોલત જાય છે.”

મારા લલા હુમદીન લાઈઓ ! મઝદયસ્ની દીનનો ખરો દયાલુ દાતાર એકલો તે અશો દાદાર અહુરમઝદ છે; જેની નેક બખ-શેશોની સમજ અને દાનાઈની અમુદ્ય સખાવત આપણુ આદમી-

ઓને આપણો નેક પેગમબર જરથોશ્ત કરી ગયો છે. પોતાની દીન પાલનારાઓને માટે ઉશ્તવત ગાથાના તેના પોતાના નેક સુખનોમાં તે અશો પેગમબરે ફરમાન આપ્યું છે કે, જે શખ્સ તેની પુઠે ચાલી મજ્જદયસ્ની ધરમને લગતાં સખાવતના કામો, કાંઈખી આપ સ્વાર્થ વગર યાને જનકેશાનીથી કરશે, તે પાક પર-વરદેગારના આશીર્વાદ પામેલો થશે, અને હુમેશગીના બહેશ્તના સુખનો નેક બદલો તે બચ્ચીત હાંસલ કરશે; યાને આ ગેતીને લગતા તેના બળનામાંથી ખરી સખાવતના કામમાં જે દોલત તે બખશેશ કરશે, તેનો બદલો અહુરમઝદના બળનામાંથી તેને પુરતો મલશે. ખીજા અવસ્તાના ફકરા ઉપરથી આપણો એતેકાદ એવો છે કે જે પ્રમાણીક દોલત સુખ સાથે વધારવી હોય તો પોતાની તે દોલતનો હીસ્સો નેક અને અશો જરથોશ્તીઓને સખાવત તરીકે આપણે બખશવો જોઈએ. ટુંકમાં ઉશ્તવત ગાથાના જરથોશ્તના બોલોમાં બોલ્યે તો, પોતાની દીનને સાડ અને હમ-દીનોનાં લલાને સાડ તન, મન, અને ધનની કીધેલી આ દુનીયાની સખાવત અહુરમઝદના બળનાની તીજેરીમાં પોતાની નેકીનું નાણું એકકું કરવા જેવું નેક કામ છે, જે પેલી મીનોઇ જેહાંનમાં તેના બ્યાજ (વખ્શ) સાથે તે સખી જરથોશ્તીઓને મલવાની જરથોશ્તી દીન ઉમેદ આપે છે.

લલા મજ્જદયસ્નાનો ! સખાવત કરવી એ તો તમારો જાણીતો ખવાસ છે, વાસ્તે એ સદગુણ વિશે હાલ તમોને શિખવવાની કાંઈ જરૂર નથી. પણ ઉપલા અવસ્તાના ફકરા ઉપરથી જરથોશ્તી દીનના કાનુન પ્રમાણે તપાસતાં તમારી કેટલીક સખાવતો અશો દાદારની નજરમાં હુમેશગીના બદલાને લાયકની ગણાતી નથી, તે વિશે તમો સખી જીગરના હમદીનોનું ધ્યાન ખેંચવાની જરૂર છે. પોતાના કોઈ એક દોસ્ત અથવા દોસ્તોની મુરવવતને ખાતર, યા સખી તરીકે જાણીતા થવાના માત્ર હેતુથી, જે જાહેરમાં સખાવત થાય છે, તે સખાવત જરથોશ્તી સવાબ તરીકે અશો જરથોશ્તે ગણેલી નથી. પોતાના કાંઈ પણ સવાર્થ કે લાભ વગર

તમારી પ્રમાણીક દોલતમાંથી, ઉપર કહ્યું તેમ તમારાં ખરા જીગરની ઇચ્છાથી અને દીનદાર લાગણીથી, જે સખાવત આ જીંદગીમાં તમો કરોછો તેટલોજ સવાબ તમારી સાથે આવશે, એજ જરથોશ્તી ફરમાન આપણને હુમેશાં યાદ રાખવું જોઈયે. તે ઉપરથી તમો ભલા જરથોશ્તીઓ જોશો કે ગરીબીનાં પ્રમાણીક ઉદયોગને કોઈબી જાતની સખાવતથી ઘટાડવો એ સવાબને બદલે પાપ કરવા બરાબર છે; તેમજ આપણા ટોલામાં તડાં પડે, મીનાકેસો થાય, યા અધર્મીપણું ફેલાય, એવાં કામને ઉતેજન આપનારી સખાવત ગુનાહ ભરેલી ઠરે છે. ઉક્તવત ગાથાના ઉપર ટાંકેલા ફકરા પ્રમાણે અંતઃકરણની ઇચ્છાથી તેમજ જરથોશ્તી દીનના કાયદા પ્રમાણે દરેક સખાવત તપાસીને કરવી જોઈયે, કારણ કે આપણી નિર્દોષ ભલી ઇચ્છા છતાં જો કોઈ સખાવતથી આપણી દીનવાલાઓના યકીનને નુકસાન થાય, અને ખરો કાયદો થવાને બદલે નુકસાન થાય તો તેવી સખાવતથી સવાબ હાંસલ થવાને બદલે બદી યા ગુનાહ શરૂ થાય છે. જે કોઈબી મંડળી કે પંથ જરથોશ્તી મજહુબને બીજા મજહુબોના જેવો એકસરખો દરજ્જો આપે છે, અથવા જે મંડળી કે પંથ જરથોશ્તી મજહુબના મુલ ફરમાનથી ઉલટો વીચાર ટેકવવાની કેશેશ કરી જરથોશ્તી જવાનોને ભમાવે છે તેવાને, દાખલા તરીકે “ થીયોસોફી ” જેવા પંથને, મદદ કરવા સાડું સખાવત કરવી એ હું જરથોશ્તી ફરમાન પ્રમાણે ઘણું ગુનાહ ભરેલું કામ સમજું છું અને તેવી મંડળીઓથી દુર રહેવાને મારા જરથોશ્તી ભાઈઓને હું એલતેમાસ કહું છું. કારણકે જરથોશ્તી દીન સર્વોત્તમ છે એવો એકરાર જે આપણે દીનમાં દાખલ થતાં કીધેલો છે તેને આપણી જીંદગીમાં જાનફેશાનીથી ખરો પાડવો, એવી આપણી ફરજ છે.

હવે આદમીની પેઢાયશમાં ત્રણ તરેહની સખાવત મુખ્ય હોય છે. એક લાચાર આદમીઓના દુઃખ દરદોનું નિવારણ થાય એવાં કામને માટેની સખાવત; બીજી, તેઓના મનની ખીલવણી યા કેળવણીના વધારાને માટેની સખાવત અને ત્રીજી તથા મુખ્ય

જે ધર્મીપણું વધારનારી સખાવત, તે આદમીચોના રક્ષન યા આત્માને દીનને લગતા એલમની મારફતે પાપ ૨૧ બદીથી દુર કરવાને સાડ કીધેલી સખાવત છે. આ ત્રણ જાતની સખાવતમાં છેલી સખાવત સર્વેથી ઉત્તમ છે, કારણ કે આ જાતની કાયાનો નાશ થયા પછી જે હુમેશગી લોગવનારી ચીજ છે તે રવાન છે, જે તેના આ દુન્યાના કામે સાડ પોતાના કિર્તારને પેલી દુન્યામાં જવાબદાર છે. તેથી જવાબદાર રવાનને મુક્ત રાખવા સાડ જરથોશ્તી દીનની મુખ્ય કેળવણી આપવી ઘણી ઉપયોગી છે, અને તે માટેની સખાવત આદમીના બાળમાં એટલા વાસ્તે સર્વેથી જરૂરની તથા ઉત્તમ ગણાય છે. આપણા સખી દાતાર જરથોશ્તીઓએ તન અને મનની રાહત, ખીલવણી તથા કેળવણીને સાડ કોઈખી ન્યાત જાતનો ફરક રાખ્યા વગર હાસ્પીટલ, કસરતશાળા, નિશાળો, કેતાબખાના, અને રહેઠાણોમાં પોતાની દોલતનો આફરીન કરવા જોગ મોટો હીસ્સો આપેલો છે, અને તે ખીના આપણુ જરથોશ્તીઓને મગરૂર થવા જોગ છે. તોપણ જરથોશ્તી દીનની ખીલવણી અને જળવણી, તથા ફેલાવાને માટે એવાજ સખી દોલતમ'દોથી જે નજીવો હીસ્સો પુરો પાડવામાં આવે છે, તે હું દલગીરી સાથે જણાવું છું કે આપણી સખી કોમને શરમી'દગીમાં નાખનારો છે. પારકાં રાજ અને ધરમવાળાઓએ આપણા પાક અવસ્તાનાં પવિત્ર લખાણોને દુન્યામાં પ્રસિદ્ધ કરવા ઉપર ગયાં દસ વરસના અરસામાં નજદીક પોણો લાખની સખાવત કીધી છે. ડાકટર ગેલડનરવાળા અવસ્તાના ટેક્ષ્ટના ગ્રંથને આસરે આપવા સાડ મહારાણીની સરકારે તેમજ આસ્ત્રીયાની સરકારે મલી નજદીક રૂ. ૧૫૦૦૦ ની રકમ કહાડી આપી છે. વળી અવસ્તાનો તરજુમો કરાવવા ફ્રેંચ સરકારે આસરે રૂ. ૩૦,૦૦૦ નો મોટો આશરો મરનાર પ્રોફેસર ડારમેસ્ટેટરને આપ્યો છે; અને ઑક્સફર્ડ યુનિવર્સીટીએ અવસ્તાના ઇંગ્રેજી તરજુમા પાછળ રૂ. ૨૦,૦૦૦ જેટલી નાદર સખાવત કીધી છે. આ સઘળું શું દેખાડે છે? કાંઈજ નહીં, પણ પારકા ખ્રિસ્તી ધર્મવાળા મહાપંડીતો આપણી દીનના આ મહાભારત અને

મહાપુન્યકાર પવિત્ર અવસ્તાના ગ્રંથને દુન્યાના ધર્મેના વખ-
ણાયેલાં સાહિત્યમાં ઘણો અગત્યનો અને અભ્યાસ કરવા જોગ
ધર્મ માને છે. પોતાની ધર્મ પોઠી “ બાઈબલ ” ની સમજ
અવસ્તાના પુસ્તકમાંથી ખુદ્દી રીતે મળે છે, એવાં સાધારણ
તેઓનાં અનુમાન ઉપરથી તેઓમાંના કેટલાક ખ્રિસ્તી પાઠરીઓ
અવસ્તાના અભ્યાસમાં માન લેલા શોખ સાથે વરસો થયાં
શુતાયા છે, જેઓને તેઓને લગતાં ખાતાંઓ તરફથી સઘળાં
સાધનોની મદદ જેટલી જોઈએ તેટલી છે. જ્યારે એવી મદદ
આપણી જરથોશ્તી દીનના પુસ્તકોને પારકા ધર્મ વાળાઓ તરફથી
મળે છે, ત્યારે ખુદ જરથોશ્તી ટોળામાંજ આપણી દીનના પવિત્ર
વિચારોનો અને લખાણોનો ફેલાવો કરવા સાડ જરથોશ્તીઓ તર-
ફથી શું ઉપાયો લેવામાં આવ્યા છે ? આપણી દીનનાં અસલ ગ્રંથની
સંપુર્ણ આવૃત્તિ આપણે કેટલી બાહેર પાડી છે ? નેક હુમદીનો !
સખાવતના સદગુણને સાડ દુન્યામાં આશકારા થયેલી આપણી
પારસી કોમ પોતાના નામીયા બાપીકા ધર્મ સાડ કેટલી બ-
ખીલ અને બેદરકાર છે, તે આ ઉપરથી જોવાનું છે. અહુરમઝદ તર-
ફની સર્વથી ઉત્તમ બક્ષેશ, સર્વથી ઉત્તમ મજદયસ્ની દીન, તેને સાચ
વવાની કદર આપણામાં ઘણી કમ થતી માલમ પડે છે.

આપણે આપણું પોતાનું પુરતી રીતે બલવતા નથી.
આપણે પોતાનાજ ઘરમાં ખરેખર સખી નથી. જે નેકીના
ખાવંદને લગતું કામ તે તરફ આપણી સખી લાગનીનો ઝરો
નિર્મલ વહેતો નથી. તનની તનદરોસ્તીને સાડ સખાવત કરો,
મનની કેલવણીને સાડ સખાવત કરો, તે બરાબર છે; પણ યાદ
રાખવું કે આ તન અને મન આ ગેતીની દુનયાનેજ માટેના છે.
જીંદગી ખતમ થયા પછી જે પેલી જેહાંનમાં આપણી સાથે આવનાર
છે તે ફક્ત રવાન છે. આ દુન્યાની નેક અને બદ મનશની,
ગવશની, અને કુનશનીથી રવાનને નેક કે બુરો બદલો મળે છે;
વાસ્તે જરથોશ્તીપણું કે દીનદારીપણું સાચવવાની મક્કસદથી અને
રવાનના કાયદા માટેજ કીધેલી સખાવત આદમીને જેમ અહીં
તેમ પેલી જેહાંનમાં મદદ કરનારી છે.

જરથોશ્તી શેહેનશાહતની પડતી પછી જો કોઈથી મોતેખર સળગ પારસીઓની જાહેજલાલી અને કીર્તી દુન્યામાં સાચવનારો હોય તો તે આપણી પવિત્ર જરથોશ્તી દીન છે. એ દીન સઘળા પાછલા ધર્મોનું મુલ છે, અને આપણો અશો જરથોશ્ત સઘળા પેગમખરોનો રાસ્ત પેગમખર થઈ ગયો છે, જેની તરફના અમુલ્ય વારસાને તેટલા વાસ્તે આપણે કેટલી મગરૂરી સાથે સ્વચ્છ હાલતમાં રાખવાની કોશેશ કરવી જોઈએ છે? આપણી હાલની રાજ વગરની હાલતમાં આપણી દીનની મોતેખરી વધારવાના પાયદાર ઉપાય વધારે અને વધારે આપણે લેવા ઘટારત છે. જો નહીં લઈએ તો જરથોશ્તી યકીન શકમંદ યા ડામાડોલ કરવાને જુદદીનવાલા મતલબ્યાઓ આપણા ધર્મ ઉપર ફાવે એમાં શક નથી. વાસ્તે આપણા જરથોશ્તી ટોળાના સામાન્ય લાલને ખાતર, યાને જરથોશ્તી ધર્મનાં લલાંને ખાતર, કાંઈથી નજીવી માંડોમાંડેની તકરારને તર્ક કરી, આપણી કુલ અનજુમન તરફથી ઘણી નાદર સખાવત આપણા ધર્મની કેળવણી માટે થતી રહે એવી ગોઠવણ થવી જોઈએ. જેથી આપણી ખરડક ખોદાઈ દીનની ખરી સમ્યાઈ અને ખુબી દરેક તવંગર કે ગરીબને એવી રીતે સેહેલાઈથી રોશન થાય કે તેઓ પોતાની ધર્મની દાજ વધવાથી પોતાની દીનની અંદર સઘલી ઉમેદ અને અશો અહુરમઝદ ઉપર સઘલો વીશ્વાસ રાખી જરથોશ્તી નામને દુન્યામાં વધારે અને વધારે માન ભરેલું કરવાને કોશેશ કરતા રહે.

આપણા જરથોશ્તી ધર્મીપણામાં આપણે કેટલા પછાત છીએ તેનો ખ્યાલ પારકા ધર્મવાળાઓના પોતાના ધર્મને લગતાં મોટાં ધર્મખાતાંઓ તપાસતાં આપણને સેહલાઈથી આવે છે. ખ્રીસ્તી અને મુસલમાનોમાં દર મહીને હજારો નફલ “ખાઈખલ” કે “કોરાન”ની છપાય છે, અને તે એવા નજીવા ભાવે વેચવામાં આવે છે કે એક ગરીબ માણસને તેટલી કીમતે પોતાના ધર્મની કેતાખ ખરીદવાને ઉલટ થાય છે. તેમજ તેવી જુજ કીમતે તેના

ખુલાજ્ઞાને લગતી ચોપડીઓ જગેજગ અને શહેરે શહેર વેચા-
યછે. એક ધર્મની ચોપડીની સૈસ્તી કીમત તે ધર્મ પાલનારાઓને
એક તારીફ લાયક સગવડ છે, અને તે ધર્મના ફેલાવાનું અગત્યનું
સાધન છે. પારકા મજહુબવાલાઓ તેવી સસ્તી કીમતને લાલ
લઈ તે ખરીદવાને શક્તિવાન થાય છે, અને તે ધર્મનો અભ્યાસ
કરી શકે છે. તેજ પ્રમાણે દરેક જરથોસ્તીના કુટુંબમાં તેના ધર્મની
કેતાબ, ખોદાઈ દાનાઈ અને બક્ષેશની નિશાન તરીકે, હોવી જોઈએ.
દુન્યામાં તેને માટે તે એકલીજ કેતાબ છે જેમાં પેગમબર જરથોસ્તની
હસ્તીની પાયદાર સાબેતીઓ છે, જેની મદદથી દરેક જરથોસ્તી
ખોદાસાથનો પોતાનો સંબંધ અને આદમીને આ ગેતીની દુન્યામાં
મોકલવાની તેની ભલી નેમ સેહુલાઈથી સમજી શકે છે. એટલી
મોટી અગત્ય છતાં અવસ્તાના અસલ સંપુર્ણ લખાણો એકઠાં કરી
તેની એકાદ આવૃત્તિથી જરથોસ્તી અનબુમને પોતાની દોલત,
મહેનત, અને જેહમતથી પ્રસિદ્ધ કરવાની કોશેશ કીધી નથી. ખરૂં
છે કે યુરોપના વીદવાનોએ એવી આવૃત્તિ છપાવી છે, પણ તે
એટલી મોઘી કીમતની છે કે દરેક શોખીન વિદ્યાર્થી પોતાની કમ
આવકમાંથી તેટલી રકમ ફાજલ પાડી તે વેચાતી લેવાની હીમત
કરી નહીં શકે. આપણા ધર્મી દાતારોમાંથી કોઈ એવા સખી
નરો નહીં બાહિર પડે કે જેઓ પોતાના પવિત્ર ધર્મની ચોપ-
ડીઓ પ્રગટ કરાવી તે પોતાના ગરીબ ભાઈઓમાં વેહેંચવાની
નેકનામી ભરી સંખાવતની પેહેલ કરે. જેથી હજારો પારસી કુટુંબોને
પોતાની પવિત્ર દીનની સંપુર્ણ કેતાબ એક સખી દાતારની કી-
મતી ભેટ તરીકે, ખોદાઈ દીનની નિશાન તરીકે, અને પોતાના
પેગમબરની યાદદાસ્ત તરીકે, પોતાના કુટુંબમાં રાખવાની જોગવાઈ
તેથી મલી શકે. આપણી અવસ્તા ભાષાનું અજ્ઞાનપણું છતાં કો-
ઈને કોઈ કુટુંબમાં અવસ્તાની ચોપડી પોતાની નજર આગલ
હોવાથી તેના પવિત્ર કલામ શિખવાની યા શિખવવાની કુદરતી
જ્ઞાસા ઉત્પન્ન થશે, જે જ્ઞાસા ઉત્પન્ન કરનારૂં સાધન તે
વખતે એક ઉપયોગી સંખાવત તરીકે ગણાશે.

આપણી દીનને મદદ કરનારી બીજી સખાવત આપણા પાક અવસ્તાનો તરબુમો અને તેને લગતાં ફરમાનોનો ખોલાસો જરથોશ્તી આલમમાં સસ્તી કીમતે ફેલાવવાસાડુ થવી જોઈએ. જેમ યુરોપની પાઠશાળાઓ પોતાના ધર્મપુસ્તક “બાઈબલ” નો સત્તા ભરેલો તરબુમો વારંવાર સંખ્યાબંધ વિદવાનો પાસે કરાવવા પાછલ લખોનો ખરચ કરેછે, તે પ્રમાણે આપણા પાક અવસ્તાના સઘલા લખાણોનો એક તરબુમો, ફક્ત જબાનશનાસીનેજ આધારે નહીં પણ સત્તા ભરેલો અને દીનદારી સાચવનારો, કાબેલ અને ધર્મી વિદવાનોની મારફતે થવો જોઈએ, અને તે આપણા ટોલામા સસ્તી કીમતે યા નામની કીમતે છુટથી ફેલાવવાની ખચ્ચીત જરૂર છે. ઉપરાંત જરથોશ્તી ધર્મસંબંધી દરેક અગત્યની બાબદના બે થી ચાર સદ્કાના “લીફ્લેટ” યા ચોપાન્યાં આપણા વિદ્યાર્થીઓ પાસે લખાવી તેની હબરો નકલ નિશાળના છોકરાઓમાં દર શનીવારે વેહચાવવાં જોઈએ, જેથી તે છોકરાઓમાં નહાનપણથી ધર્મની ખુબીની અસર દાખલ થશે, અને એવું જ્ઞાન મેલવવાની તેઓમાં ખચપણથી ઉલટ વધ્યા વિના રહેશે નહીં.

ત્રીજું, જરથોશ્તી મજહુબને લગતા બુદ્ધાબુદ્ધાદેશોમાં છપાતા રેસાલાઓ અને પુસ્તકોનો એક સંપુર્ણ સંગ્રહ કરવા સાડુ એક બોહોલુ પુસ્તકખાંણુ મુસ્તકીમ પાયા ઉપર સ્થાપવા માટે લાયક સખાવત થવી જોઈએ. આપણા દેશી કેતાબખાનાઓને સાડુ આપણા સખીઓ મોટી સખાવતો કરે છે, ત્યાં અંગ્રેજી સાહિત્યના બે-શુમાર પુસ્તકો ખરીદવામાં આવે છે; પણ હજી સુધી એવું એક જરથોશ્તી કેતાબખાનુ સ્થાપવામાં આવ્યું નથી કે જેમાં જરથોશ્તી દીનને લગતી આજ સુધી છપાયેલી યા લખાયેલી સઘલી અગત્યની ચોપડીઓ એકજ ઠેકાણે આપણને મલી શકે.

જરથોશ્તીઓના મુફલેસ કુટુંબોમાં દીનની તરખ્યત લેવાને અને તેને લગતો પુરતો ખોલાસો મેલવવાને આતુર વિદ્યાર્થીઓ ઘણાં છે, જેઓને અવસ્તાના અભ્યાસને લગતી જોઈતી ચોપડીઓ નહીં મલી શક્યાથી તેઓ પોતાની ઉલટમાં પાર પડી

શકતા નથી. આવાં એક બહેર કેતાબખાનાનો તેઓ મુફત લાલ મેલવી શકશે તો તેવા વિદ્યાર્થીઓ પોતાના ધર્મી એતેકાદ પ્રમાણે કાંઈ ને કાંઈ આપણા ટોલાંને ફાયદો કરશે.

આવી ધર્મી સખાવતોની શરૂઆત કુલજેહાનને યાદગાર રહી જનાર અનોશેહુરવાંન આપણા પેહેલા બેરોનેટ સાહેબ નામદાર સર જમશેદજીનાં કુટુંબથી થઈ છે. પણ તેને લગતું ફંડ એટલું થોડું છે કે ટોલાની વધુ ધર્મી હાજરો પુરી પાડવા સાડ તેનાં કરતાં ઘણી વધારે રકમ એકઠી થવી જોઈએ. યુરોપની દરેક યુનિવર્સિટીએ પોતાના ધર્મની તરખ્યત આપવા, અને એવી તરખ્યત લીધેલાઓને દીનની કેલવણી આપવાના ધંધામાં કામે લગાડવા, લાખોનાં ફંડોની સ્થાપના તેને લગતા ઇલાકામાં કીધેલી આપણે જોઈએ છીએ. ત્યારે આપણા સખી ગણાતા ટોલાના મજહુબની કેલવણી સાડ ઉભી કીધેલી મદરેસાઓનું ફંડ વરસો થયાં દહોડ લાખથી વધી શકતું નથી. ધર્મ સંબંધી મદરેસાના કેલવાયલા અથોરનાનો કે વિદ્યાર્થીઓ મદરેસા છોડ્યા પછી પોતાની દીનનો અભ્યાસ ચાલુ રાખી પોતાની કેલવણીના ફલ જરથોશ્તી આલમને અખાટે તેને સાડ ઉલટ આપનારા ફંડો વળી ઉભાં થવાં જોઈએ, જે વગર તેઓનો મદરેસામાં કીધેલો દીનનો અભ્યાસ કેટલીક વેલા નકામો થઈ પડે છે, અને બીજા ધંધા રોજગારમાં પડવાથી મેલવેલો અભ્યાસ તેઓ ભૂલી જાય છે.

આપણી જરથોશ્તી નિશાળોમાં ત્યાંનો અભ્યાસ શરૂ કરવા આગમજ, તેમજ તેની સેવટે, પાકદાદારના નામની યાદ આપનારી, અને તેનાથી ચારી અને ફતેહ ચાહનારી, ટુંક અવસ્તા બંદગી કરવાની તબેહથી જરથોશ્તી બચ્યાંઓ ધર્મી ફાયદા હાંસલ કરશે. વળી આપણા કેટલાક જરથોશ્તી જવાનો સરકારી કાલેજની રૂ. ૧૦ ની ફી આપવાને અશક્ત હોવાથી બાઈબલનો ફરજિયાત અભ્યાસ કરાવનારી મીશનરી કાલેજમાં રૂ. ૬ ની સસ્તી ફી આપવાની લાલચથી દાખલ થઈ બીજા ધર્મનો યાને બાઈબલનો અભ્યાસ કરે છે, તેઓને તેવી કેલવણીથી દુર રાખવાની જરથોશ્તીઓની ફરજ છે, જે માટે એક પારસી કાલેજની સ્થાપણા જરૂર થવી જોઈશે.

જરથોશ્તી લાઇઓ ! દોલત કરતાં પોતાના જાતી તનની અને મનની બહેશે તમોમાંના ઘણાકે ધરાવો છો, જેની મારફતે તમારી તરફથી જરથોશ્તી મજબૂતને મદદ કરનારી થોડીક સખાવતો પણ થવાની અગત છે. તમારી પોતાની કેલવણી અને તમારા હાથમાં ખીલતાં રાજદાં અને અઠવાડીક પત્રો જરથોશ્તી કોમને મદદ કરવા સાડ ઘણાં મજબૂત હથીયારો છે; તે વાપરી તમો દેખાડો અને અસરકારક રીતે સાબેત કરો કે જેમ અશો જરથોશ્તનું પોતાનું ચુસ્ત મત હતું, તેજ મુજબ તમારું પોતાનું મત છે કે અશો અહુરમઝદે આપેલી દીન એ હૈયાત દીનોમાં સર્વથી શ્રેષ્ઠ છે, અને તે માણસજાતને પોતાના કીર્તી તરફ પોહોંચવાનો સર્વથી સરસ મારગ બતલાવનારી છે.

તામ દએનામ યા હાતામ વહિશ્તા.

અર્થ.

“ જે (મજદયરની) દીન સમલી હૈયાત દીનોમાં સર્વોત્તમ છે.”

આપણો ખાલેસ મજબૂત કહે છે કે અહુરમઝદના ભલા વિચાર (બહુમન) અને નેક તરીકા (અષ) પ્રમાણે જરથોશ્તના ફરમાનો જે બબવશે તેને અહુરમઝદ હમેશગીનો નેક બદલો આપશે. અને જે કોઈ બદ વિચારથી યાને દીનના ફરમાનથી ઉલટો ચાલશે તે સજા પામશે. એ પાક દીનના કાયદા મુજબ જેવું કરશું તેવું જ પામવાનું છે. કોઈ ગુનાહ અને પાપ કરીને અહુરમઝદના ઇનસાફમાંથી છુટકારો મેલવનાર નથી.

ખરેખર, સખાવતના ઉત્તમ ફરમાનો શિખાડનારો આવો આપણો સખત મજબૂત છે, પણ તેથી આપણને દલગીર થવાનું નથી, બલકે તેથી સામું ખુશી થવાનું છે; કારણ કે જેટલી સખતી અહીં આ પવિત્ર દીનની સફમાં ઉભા રહી આપણે ખેંચશું તેટલું વધુ સુખ પેલી જેહાનમાં હમેશગી સુધી આપણને મળશે એવી આપણી ઉમેદ છે.

કુદરતના કામમાં આકૃત વખતે માણસ જાત કેટલો લાચાર

અને અશક્ત થઈ પડે છે, તે વિશે ગંભીરાઈથી વિચાર કરી યાદ રાખવું જોઈએ કે આ દુન્યાની સઘળી દોલત અને હુશમત થોડા વખતમાં ખરબાદ થાય છે, એટલે આ તનની કાયાના મોત પછી તે આપણી સાથે જોડાયેલી રહેતી નથી. બધું આ દુન્યામાં છોડી આપણને મીનોઈ રૂહની હાલતમાં રવાને થવું છે, તેથી ભલી સંખાવતો, શુદ્ધ દોલતની, જ્ઞાનની, કે વગવસીલાની, જ્યારેથી તક મળે ત્યારે આપણા હમદીનોમાં કરીને આપણા દાદારની હજુરમાં નેકીનો ખજાનો મેળવવાની આપણે તૈયારી કરવી જોઈએ.

ગરીબોની પરવરશી કરવી એ તમારું જરથોશ્તી ફરમાન હરરોજ “અહુનવર” ની બંદગીમાં તમો યાદ કરો છો. વાસ્તે હાલના મુંબઈ શેહેરના સંકટમાં પડેલા નાવારેસો કે લાચારો જેઓ તમો સખીદીલના જરથોશ્તીઓ તરફ આતુર દીલથી જોય છે, તેઓના સંકટમાં દીલસોજ રહી તમો બનતી મદદ કરશો એવી મારી અંતઃકરણની ઉમેદ છે. આખી ખરી ધર્મી સંખાવત છે, જેનો નેક સવાબ તમોને મળ્યા વના રહેશે નહીં.

થીઓસોફી ધર્મ જરથોશ્તી ધર્મનાં મુળ ફરમાનોની વીરૂધ્ધ જતા વીચારોને ઉત્તેજન આપે છે-તે વિષે અમારે “મુંબઈ સમાચાર” પત્રમાં રજુ કીધેલો ખોલાસો.

—:૦:—

મુંબઈ સમાચારના અધીપતી જોગ,

સાહેબ,—ચાલતા (નવેમ્બર) માસની તા. ૨ જી ના તમારા અંકમાં થીઓસોફી સામેનો મારો પત્ર પ્રગટ થયા પછી મારા સાંભળવામાં આવ્યું છે કે, થીઓસોફી પંથને લગતા કેટલાક પારસીઓ મારી સામે ખફા થયા છે, અને મેં મારી વાજમાં કહેલી બાબદ મેલી દઇને જુદી તકરાર તેઓ કરવા મંડી ગયા છે. થીઓસોફી ધર્મ વીષે હું જે કંઈ બોલું અથવા લખું તેના સંબંધમાં મારા પારસી ભાઈઓએ આટલી વાત ધ્યાનમાં રા-

ખવી કે, પારસી કામ અને ધર્મના સંબંધમાં થીઓસોફી ધર્મ કેવો છે તેટલુંજ દેખાડવાની મારી મકસદ છે. થીઓસોફી ધર્મના ક્ષતિવા ખરા કે ખોટા છે, તે બીજાઓએ માનવા કે નહીં માનવા, તેની સાથે મારે કામ નથી. સર્વ કોઈ પોતાને ઘટતું દેખાય તે માનવાને અથવા કબુલવાને મુખત્યાર છે. મારે તો એક જરથોશ્તી ધર્મગુરુ દાખલ જરથોશ્તી દીન તરફની ફરજ અદા કરવાની છે, અને તે હું અદા કરું છું. તે એવી રીતે કે, મારી જાણ પ્રમાણે જેમ કેટલાક પારસી જવાનયાઓ જરથોશ્તી દીનની ખુલ્લે તથા ખુબરગીને પીછાણ્યા અથવા સમજ્યા વગર ભવીષ્યનું સુખ થીઓસોફીમાંથી મળશે એવા ખ્યાલથી તે ધર્મમાં દાખલ થયા છે, તેમ મારા બીજા ભાઈઓ કરે નહીં તે માટે તેમને હું વખતસર ચેતવણી આપું છું. મેં માથે લીધેલી આ ફરજ સાદી છે. સુદરેહ કુસ્તી બાંધનાર અને જરથોશ્તી દીન ઉપર એતેકાદ રાખનાર દરેકને ચેતાવવાની મારી ફરજ હું સમજું છું કે, થીઓસોફી ધર્મ જે મુળ નીયમ ઉપર રચાયેલો છે તે જરથોશ્તી ધર્મને હીલું લગાડનારો છે; કેમકે તેનો મુળ નીયમ એવો છે કે તે એકલોજ સંપૂર્ણ સચ્ચાઈ ધરાવે છે, અને બાકીના સઘળા ધર્મો, જરથોશ્તી તેમજ બીજા, કેટલેક દરજ્જે ભડસો રાખવા જોગ નથી. જે ધરમ એવા નીયમ ઉપર રચવામાં આવ્યો હોય તેમાં જરથોશ્તી દીનની બાતેનની ખુબી શોધવા જવું અથવા તેને સીધો કે આડકતરો ટેકો આપવો, કોઈ પણ જરથોશ્તીના સંબંધમાં માત્ર ગુનાહભરેલુંજ નહીં પણ દીનદુશમનીનું કામ હું સમજું છું. થીઓસોફી ધર્મમાંથી જે કાંઈ મેળવી શકાય તે કરતાં ઘણું વધારે ખર્ચ તથા ઉપયોગી જ્ઞાન અને સુખ મેળવવાનું સાધન જરથોશ્તી દીન તેમને પુરું પાડશે. ત્યારે તેવા ધર્મનો અભ્યાસ કર્યા વગર જ્ઞાન અને સુખ મેળવવાનાં સાધન થીઓસોફીમાંથી મેળવવાને તે ધર્મમાં તેઓએ દાખલ થવું અથવા તેને તેઓએ ટેકો આપવો, ગોયા પેગમબર જરથોશ્તને અને જરથોશ્તી ધર્મને અપમાન કરવા બરાબર છે. પણ એટલું છતાં જે પારસીઓ એવી બોહોસ લે છે કે જરથોશ્તી

ધર્મમંથી એવાં જ્ઞાન કે સુખનું સાધન મળવાનું નથી, થીઓ-સોફીમાંજ તે મળી શકશે, તેમને માટે હું કહીશ કે તેઓ જર-થોસ્તી નથી. જેઓ જરથોસ્તી ધર્મને એટલો અધુરો અથવા કાચો ગણે તેઓ જરથોસ્તી કહેવાયજ નહીં, અને પારસી તરીકે ગણાવાનો હક તેઓ ધરાવતા નથી. મારી તકરાર એજ છે કે આપણીજ દીન સર્વથી બુદ્ધિરગ અને બરહક છે, એવો એકરાર કરવાને દરેક જરથોસ્તી બંધાયલો છે, અને તેવા એકરાર પછી થીઓસોફીનો જે મુળ નીચમ ઉપર મેં જણાવ્યો છે તે જોતાં, તેનાથી જરથોસ્તી તેમજ થીઓસોફી એ બે ધર્મમાં શામેલ રહી શકાય નહી.

પણ હું જોજિં છું કે થીઓસોફી ધર્મમાં દાખલ થયલા પારસીઓમાંના એક આગેવાને ગયે વરસે તમારાં પત્રમાં થીઓ-સોફી વીષે તકરાર ચલાવવામાં આવતાં એવો બચાવ કરવાની તજવીજ કરી હતી કે થીઓસોફી કાંઈ એક ધર્મ અથવા પંથ નથી. તેવણે જણાવ્યું હતું કે, “થીઓસોફીકલ સોસાયટીને એક પંથ તરીકે જણાવવામાં આવે છે એ પણ ભુલાવો ખવાડનાર છે, કાસ્તુકે મંડળીનાં બંધનથી તે વાત કદીબી પુરવાર થઈ શકશે નહી.” એવોજ બચાવ “યુનીવરસીટીની ચહુડતી ડીગ્રી ધરાવનાર” કેહેવાતા એક થીઓસોફીસ્ત તરફથી હમણાં મારી તકરાર સામે લાવવામાં આવ્યો છે. તે થીઓસોફીસ્તે એવી ભમાવનારી વાત કરી છે કે “થીઓસોફીકલ સોસાયટી કોઈ પણ પંથ વગરની છે, અને તે મધે દાખલ થવા સારૂ કોઈ પણ રીતનું મત અથવા ધર્મનો એકરાર કરવામાં આવતો નથી.” વળી સામાન્ય રીતે થીઓસોફીસ્તોને એવો બચાવ કરતાં મેં સાંભળ્યા છે કે, તેમની મુળ મતલબ લાઈબર્થી વધારવાની છે. હું કહું છું કે એ તો ભોળાઓને ખોટે રસ્તે લઈ જવાની અને કાંઈ મંત્ર દેખાડી તેઓની આંખ આંજી નાખવાની એક ચુકતી માત્ર છે. લાઈબર્થી શું જરથોસ્તી દીનમાં રહ્યાથી નહીં વધારી શકાતી? લાઈબર્થી વધારવા માટે જેટલું જરથોસ્તી ધર્મ શીખવે છે તે કરતાં વધારે બીજો કોઈ ધર્મ શીખવતો નથી. ખરી વાત તો એ છે કે હીંચાં

લાઇબ'ધીની નેમ એક નવો ધર્મ ઉભો કરવાની છે. થીઓસોફીસ્ટોના પેગમબરના ગ્રંથના જે ફકરા વીધે મેં ઉપર ઇશારો કર્યો છે, તેમાં સાફ જણાવ્યું છે કે “None of them (viz. the existing religions) has the whole truth.” યાને તેઓ (એટલે હુધ્યાત ધર્મો) માંના કોઈમાં પણ સંપુરણ સમ્યાઈ નથી. “That the complete truth can be found only in the combined views of all, after that which is false in each of them has been sifted out,” યાને સઘળા ધર્મોનાં મત, તે દરેકમાં જે ભુકું છે તે સાફ કર્યા પછી, સાથે મેળવ્યાથીજ સંપુર્ણ સમ્યાઈ મેળવી શકાય; અને “Theosophy is the essence of all religions and of the absolute truth, a drop of which only underlies every creed,” યાને ઉપર કહ્યા મુજબ દરેક ધર્મમાં જે ભુકું છે તે સાફ કર્યા પછી તેમનાં મત સાથે મેળવીને થીઓસોફી ધર્મ તૈયાર કરેલો છે; થીઓસોફી ધર્મ સઘળા ધર્મો તથા સંપુર્ણ સમ્યાઈનોજ અરક છે, કે જે સમ્યાઈનો એક કતરો માત્ર દરેક ધર્મ ધરાવે છે; અને તેમ કર્યે, એટલે બધા ધર્મોને ચાલી કાઢાડી ઉભો કીધેલો થીઓસોફી ધર્મ સ્વીકાર્યે, તોજ “The true brotherhood in religion will be established” ધર્મની બાબદમાં ખરી લાઇબ'ધી મુસ્તકીમ થશે, એટલે સઘળાઓ એકજ મજહુબના લાઇઓ કહેવાશે. થીઓસોફી પંથના પેગમબરોની નેમ લાઇબ'ધી કરાવવાની છે, તે ખરૂં છે; પણ તે શાની? ધર્મ સંબંધી એક નવો મજહુબ ઉભો કરવાની અને તેવા ધર્મનાં તરીકે ગણાવાની લાઇબ'ધી. થીઓસોફી ધર્મના સ્થાપક મરનાર મેડમ બ્લાવાતસ્કીના, તેણીના જણાવ્યા પ્રમાણે, “મહાત્માઓ તરૂંથી તેણીને મળેલા હુકમ પ્રમાણે રચેલા” ગ્રંથમાં આ પ્રમાણે જણાવ્યું છે, અને તે ધર્મનો મુળ હેતુ આ છે. પણ આગળ મેં જણાવ્યું છે તેમ એ હેતુ જરથોશ્ટી દીનને હીણું લગાડનારો છે, તેમજ તે તેને અધુરો અને તેટલા માટે કામનો નહીં એવા સાર પર લઇ જનારો છે. આપણા મઝદયસ્ની મજહુબને અશો જરથોશ્ટ સર્વથી ઉત્તમ ગણે છે, અને ખરેખર એ મજહુબ સર્વોત્તમ સમ્યાઈ

ધરાવે છે; તેમજ તે કોઈ પણ બીજા ધર્મ સાથે ભેળાવા માંગતો નથી. એમ છતાં જે પારસીઓ થીઓસોફી ધર્મમાં શામેલ થાય, તેઓ પોતાને જરથોશ્ટી પણ કહેવાડવા માગે તે બની શકેજ નહીં. મારા જરથોશ્ટી ભાઈઓએ એ બીના ઉપર ઘણી સંભાળથી ધ્યાન પોંડેાંચાડવાનું છે; અને થીઓસોફી કાંઈ ધર્મ અથવા પંથ નથી એવી ભમાવનારી વાતો કરનારાઓ ઉપર તેઓએ બીલકુલ ઇતબાર મેલવો નહીં. થીઓસોફીમાં શામેલ થયલા કાબેલ ગણાતા અને કાલેજમાં ભણેલા કહેવાતા કોઈ કોઈ પારસીઓ એ વાત સમજી શક્યા નથી, ત્યારે બીજા ઓછા ભણેલા અને ઓછી સમજ ધરાવનારાઓ તે સમજી શકે નહીં અને ખોટે રસ્તે દોરવાય તેમાં અજબ થવાનું નથી, તે મારા જરથોશ્ટી ભાઈઓ સમજી શકશે.

જેઓએ થીઓસોફીને લગતા જાણીતા મુખ્ય ગ્રંથો, જે મેડમ બ્લાવાતસ્કી અને બીજાઓએ રાઝઆતમાં ખાઢેર પાડ્યા છે, તે વાંચ્યા હશે તેઓ કાંઈબી શક વગર કહેશે કે આ પંથની એક મુખ્ય નેમ અવતાર યા પુનર જન્મ (Reincarnation) અને સંન્યાસીપણા (Asceticism) ના જુદાની કાનુનોને મજબુત યકીનથી ટેકવવાની છે. થીઓસોફી ધર્મના પેગમબરનાં ઉપર જણાવેલાં પુસ્તકમાં જણાવયું છે કે,

“It is only through these births (Reincarnations) that the perpetual progress of the countless millions of Egos towards final perfection and a final rest as long as was the period of activity, can be achieved.”

એ જન્મો (એટલે પુનર જન્મો)ની મારફતેજ સેવટની સંપૂર્ણ સ્થિતિએ પોંડેાંચવાને અને જેટલી મુદત કામકાજમાં ગુબ્બરી એટલી મુદત સેવટની આસાયશમાં કાહાડવાને બની શકે એવો મુધારો અસંખ્ય અને કરોડો આતમાઓ કર્યા બાંધ છે.

થીઓસોફી ધર્મ એ પ્રમાણે પુનર જન્મને ઘણો અગતનો સમજે છે, અને વળી તે શીખવે છે કે, કેટલાક પુનર જન્મો

પછી માણસ ચોકસ સુદત સુધીજ શાંત જીવગી લોગવશે, અને તે પછી તે પાછો હુમણાંના સરખી સ્થિતીમાં મેલાશે, અને ફરીથી તેણે પુનર જન્મ લેવો પડશે. વળી આગળ ચાલતાં થીઓસોફી ધર્મના પેગમખરના રચેલા ગ્રંથમાં સંન્યાસીપણા જેવા નીચ-મને ટેકવવા લખ્યું છે કે, માણસ પરણે તો તેનાથી ઇશ્વરને પોં-હોંચાય નહીં. તેમાં પ્રતવો એવો આપ્યો છે કે :—

“ Can a man serve two masters? No! Then it is equally impossible for him to divide his attention between the pursuit of occultism and a wife.”

એક માણસ બે શેઠોની નોકરી કરી શકે? નહીંજ! ત્યારે ઇશ્વરને પોંહોંચવાની ગુપ્ત વીધા અને પોતાની બાયડી એ બે વચ્ચે પોતાનું ધ્યાન રોકવું માણસને માટે એક સરખું અશક્ય કામ છે.

આ બંને કૃતવાઓની સામે જરથોશ્તી દ્વીન રીસ્તાખેઝ સુધીમાં માણસનાં એકજ આ દુનયાના જન્મનું માઝદયસ્ની ફરમાન બહોર કરે છે, અને તે એકજ જીવગીમાં કીધેલાં કરતુકનો બહોલો દરેક આદમી “ તને પસીન ” ના વખત સુધી બેહુસ્ત કે દોજખમાં લોગવશે, એવો ખોદાઈ હોકમ તેમાં આપણને આપેલો છે. વળી દરેક જરથોશ્તીને માથે જરથોશ્તી ધર્મે પરણવાની ફરજ મેલી છે, અને સંન્યાસીની માફક કુંવારી જીવગી ગુજરવાનાં કામને તે ધીક્કારી કાઢાડે છે. તેમાં સાફ જણાવ્યું છે કે, પરણેલો માણસ કુંવારા માણસ કરતાં વધારે ચહુડયાતો છે. વાસ્તે જે જરથોશ્તી લાઈઓ વગર સમજે એ નવા ધર્મમાં જોડાયા છે તેમને હું ભલામણ કરું છું કે, તેઓએ પતેત કરી પશેમાન થઈને જરથોશ્તી યકીનને શકમંદ કરનારા આ થીઓસોફી પંથમાંથી પાછા ફરવું.

જરથોશ્તી ધર્મની સામેના જે બીજા ધર્મો પારસીઓને વટલાવીને પોતાની અંદર રાખવાની અને જરથોશ્તી ધર્મ સામે ખુલ્લી રીતે હરીફાઈ કરવાની કોશેશ કરે છે, તેમને આ થીઓસોફી

ધર્મ સાથે સરખાવતાં ઓછા નુકસાનકારક હું સમજું છું; કેમકે તેમનાથી સાવચેત રહેવાને આપણને બને છે. થીઓસોફી ધર્મ વધારે નુકસાનકારક છે કેમકે તે તેમાં શામેલ થનારાઓને પોતાની અંદર, તેમજ તેમના અસલ ધર્મમાં પણ, શામેલ રહેવા દે છે; અને તેથી પરીણામ એવું આવવું જોઈએ કે થીઓસોફીના બુરા પ્રતવા-ઓની અસર ધીમે ધીમે પેલાઓ પોતાના અસલ ધર્મવાળાઓ વચે તરેહવાર રીતે ફેલાવા લાગે. સેવટે દરેક જરથોસ્તી માળા-પને, ઉમરે પોંહોંચેલા બુજેરગોને અને વાલીઓને તેટલા માટે હું અરજ કરું છું કે, તેઓએ પોતાનાં બચ્ચાંઓને તથા પોતાની સં-લાળ હેઠળ મેલાયલાંઓને, તેમજ પોતાના લાગતાવલગતાઓને માટે સંલાળ રાખવી કે તેઓએ નવા ધર્મમાં દાખલ થાય નહીં; જેઓ તેમાં દાખલ થયા હોય તેમને સમજાવીને તેમાંથી બાહાર કાઢાડવા, તથા પોતાના લાગતા વલગતા સર્વને એવી સમજ આપ-વાની ગોઠવણ કરવી, કે જેથી એ નવા ધર્મમાં દાખલ થવામાં કેવું નુકસાન છે તે તેઓ જોવા લાગે.

આ લંબાણ પત્ર ખતમ કરવા આગમચ, થીઓસોફી ધર્મમાં શામેલ થયેલા પારસીઓ તરફથી કરવામાં આવતી એક બેહુદી માગણી વીધે બે બોલ બોલવાની રજા હું માગું છું. તેઓ જણાવે છે કે, થીઓસોફી ધર્મવાળાઓનાં મકાનમાં જઈ જર-થોસ્તી ધર્મ તેમને મારે સમજાવવો, તથા તે ધર્મવાળાઓને ખરચે જરથોસ્તી ધર્મને લગતાં લખાણો વગેરે કરવા, મારે તઈ ચાર થવું. પણ હું કહું છું કે, એક જરથોસ્તી ધર્મગુરૂ તરીકે મારા જરથોસ્તી ભાઈઓનેજ બોધ કરવાનું મારું કામ છે, જે માટે જરથોસ્તી પાક કેબલાને લગતું મુખ્ય મકાન હું વધારે લાયક ધારું છું. જે પંથવાલાઓ મોતેબર જરથોસ્તી ફરમાનો સામે વીચારો ધરાવતા હોય, અને જેઓ પોતાના ધર્મ પુસ્તકમાં મારા મજહુબને ખોટો દેખાડવાની કોશેશ કરતા હોય તેઓનાં મંડળ સાથે હું ભેળાવા માગતો નથી; કેમકે મારા પોતાના મજહુબને ઘણાજ બુલંદ તેમજ સર્વ વીદ્વાન અશો અહુરમઝ્દની નેક સં-ચાઈ પુરી પાડનારો અને માજહુબસ્તી ભાઈબંધી વધારવા માટે

સંપુરણ રીતે લાયક હું સમજું છું. અને હું માનું છું કે તેજ પ્ર-
માણે મારા સઘળા જરથોશ્તી ભાઈઓ તેને ગણીને ચાર્લે છે.
મારી અદના શક્તી પ્રમાણે મારે જે બોધ કરવાનો છે તે મારા
જરથોશ્તી ભાઈઓનેજ છે, અને તેમના તરફજ મારે ફરજ અદા
કરવાની છે. વળી દ્વિનદાર અને દોલતમંદ જરથોશ્તીઓ ઘણા છે,
તેથી થીઓસોફી પંથની કોઈની બક્ષેશ કળુલ રાખવાને હું ઉપ-
કાર સાથે ના પાડું છું.

લા. હુઆંગા સંવક.

દારાબ દસ્તુર પેશોતનજી સંજણા.

તા. ૮ મી નવંમ્બર, ૧૮૯૬.

